KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 38.892/1/V

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 27 juli 2005 door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen het Waalse Gewest, het Vlaamse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de invoering van het begrip lichte vrachtauto in het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, met inachtneming van de fiscale neutraliteit en ter voorkoming van de concurrentie tussen de gewesten op het vlak van de inschrijving van de voertuigen", heeft op 9 augustus 2005 het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

*
* *

2. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe het Vlaams Parlement te laten instemmen met het op 24 juni 2005 ondertekende samenwerkingsakkoord tussen het Waalse Gewest, het Vlaamse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de invoering van het begrip "lichte vrachtauto" in het Wetboek van de met de inkomstenbelasting gelijkgestelde belastingen, met inachtneming van de fiscale neutraliteit en ter voorkoming van de concurrentie tussen de gewesten op het vlak van de inschrijving van de voertuigen.

3. De afdeling wetgeving van de Raad van State heeft op 26 juli 2005, in verenigde kamers, advies 38.726/VR/V gegeven over een voorontwerp van ordonnantie van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest houdende instemming met het voornoemde samenwerkingsakkoord van 24 juni 2005. Over de verenigbaarheid van het samenwerkingsakkoord met de bevoegdheidsverdelende regels heeft de Raad van State in dat advies de volgende opmerkingen gemaakt, die uiteraard ook te dezen gelden:

"Bevoegdheid van de steller van de handeling

I. Strekking en context van het ontwerp

1. Bij het voorliggende ontwerp wil het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn instemming verlenen met een op 24 juni 2005 ondertekend samenwerkingsakkoord tussen het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest "betreffende de invoering van het begrip «lichte vrachtauto» in het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, met inachtneming van de fiscale neutraliteit en ter voorkoming van de concurrentie tussen de Gewesten op het vlak van de inschrijving van de voertuigen" (hierna te noemen het samenwerkingsakkoord van 24 juni 2005).

Het samenwerkingsakkoord van 24 juni 2005 is, luidens de aanhef ervan, gesloten ter uitvoering van artikel 4, § 3, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, vervangen bij artikel 6 van de bijzondere wet van 13 juli 2001 tot herfinanciering van de gemeenschappen en uitbreiding van de fiscale bevoegdheden van de gewesten, en van artikel 92*bis*, § 2, f), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Artikel 4, § 3, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten (hierna te noemen de bijzondere wet van 16 januari 1989) bepaalt het volgende:

«De gewesten zijn bevoegd om de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen van de in artikel 3, eerste lid, 10° en 11°, bedoelde belastingen te wijzigen (het gaat om de verkeersbelasting op autovoertuigen en de belasting op de inverkeerstelling). Ingeval de belastingplichtige van deze belastingen een vennootschap, zoals bedoeld in de wet van 7 mei 1999 houdende het Wetboek van vennootschappen, een autonoom overheidsbedrijf of een vereniging zonder winstgevend doel met leasingactiviteiten is, is de uitoefening van deze bevoegdheden afhankelijk van een voorafgaandelijk tussen de drie gewesten te sluiten samenwerkingsakkoord zoals bedoeld in artikel 92*bis*, § 2, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.» [(1)]

Artikel 92*bis*, § 2, f), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bepaalt zijnerzijds het volgende:

«§ 2 De Gewesten sluiten in ieder geval samenwerkingsakkoorden voor de regeling van de aangelegenheden die betrekking hebben:

(...)

---

(1) In de memorie van toelichting van het ontwerp dat de bijzondere wet van 13 juli 2001 tot herfinanciering van de gemeenschappen en uitbreiding van de fiscale bevoegdheden van de gewesten is geworden, wordt die bepaling als volgt toegelicht: "Het nieuwe artikel 4, § 3, bepaalt dat de gewesten bevoegd zijn voor de wijziging van de heffingsgrondslag, de aanslagvoeten en de vrijstellingen inzake de verkeersbelasting op autovoertuigen en de belasting op de inverkeerstelling. Wanneer de belastingplichtige in deze belastingen een vennootschap, een autonoom overheidsbedrijf of een vzw met leasingactiviteiten is, oefenen de gewesten hun bevoegdheid tot wijziging uit door middel van een verplicht samenwerkingsakkoord. Deze gezamenlijke uitoefening van de fiscale bevoegdheden komt tegemoet aan de wens om het risico op een schadelijke fiscale concurrentie ingevolge een volledige regionalisering van de verkeersbelastingen zoveel als mogelijk te beperken. Het risico stelt zich met name bij vennootschappen die auto's in leasing geven of verhuren. De plaats van inning van de belasting kan dan verschillen van de woonplaats van de gebruiker van het voertuig. Leasingmaatschappijen kunnen zich vestigen in het gewest waar de belasting het laagst is. Het probleem blijft hoofdzakelijk beperkt tot de gevallen waar de belastingplichtigen vennootschappen zijn en wordt opgevangen door het voorstel." (Gedr. St., Kamer, Doc 50, 1183/001, blz. 15-16).

.../...

f) op de uitoefening van de in artikel 4, § 3, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de gemeenschappen en de gewesten bedoelde bevoegdheden ingeval de belastingplichtige een vennootschap, een autonoom overheidsbedrijf of een vereniging zonder winstgevend doel met leasingactiviteiten is;».

2. Met het samenwerkingsakkoord van 24 juni 2005 willen de drie Gewesten zich er, ieder voor zich, in hoofdzaak toe verbinden artikel 4 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen zo aan te vullen dat de «lichte vrachtauto's» uit de definitie worden gelicht die in dat artikel gegeven wordt van het begrip «motorvoertuigen», zodat lichte vrachtauto's niet meer onder die definitie vallen, maar afzonderlijk gedefinieerd worden; de bedoeling van de voorgenomen wijziging is een minderopbrengst van de belasting tegen te gaan te wijten aan het verband dat thans in het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen gelegd wordt tussen de "fiscale" definitie van lichte vrachtauto en de definitie daarvan in de regelgeving voor de inschrijving van voertuigen; doordat een Europese richtlijn de technische vereisten heeft versoepeld om een voertuig te laten inschrijven als «lichte vrachtauto» [(2)], genieten immers heel wat voertuigen die niet meer beantwoorden aan de inhoud die de stellers van het ontwerp geven aan het utilitaire begrip "lichte vrachtauto", mits lichte aanpassingen worden aangebracht in de binnenruimte, het gunstige tarief dat voor lichte vrachtauto's geldt wat de verkeersbelasting betreft, en ontsnappen ze aan de belasting op de inverkeerstelling, aangezien die belasting niet betaald hoeft te worden voor een eerste ingebruikneming van een lichte vrachtauto op de openbare weg.

3. De vraag rijst of de Gewesten die het samenwerkingsakkoord van 24 juni 2005 ondertekend hebben, met het sluiten van dat akkoord de grenzen van hun bevoegdheden inzake gewestelijke belastingen, zoals die grenzen zijn vastgesteld in de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, niet overschreden hebben.

---

(2) Het gaat om richtlijn 98/14 EG van de Commissie van 6 februari 1998 tot aanpassing aan de vooruitgang van de techniek van Richtlijn 70/156/EEG van de Raad inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan; aangezien deze richtlijn (en de richtlijn die daarbij gewijzigd wordt) alleen de technische voorschriften van de voertuigen regelt, houdt ze geen verbod in voor de lidstaten om af te wijken van de definitie die ze geeft van de verschillende voertuigtypes, wanneer de lidstaten bij de uitoefening van bevoegdheden waarop deze richtlijn geen betrekking heeft, verwijzen naar bepaalde voertuigtypes; de "fiscale" definitie van het begrip lichte vrachtauto mag bijgevolg afwijken van het begrip "lichte vrachtauto" in de zin van de genoemde richtlijn, zonder dat deze daardoor geschonden wordt.

.../...

II. Wijze van verdeling van de bevoegdheden wat betreft de wijzigingen aan te brengen in een gewestelijke belasting genoemd in artikel 3 van de bijzondere wet van 16 januari 1989

1. Luidens artikel 3, eerste lid, 10° en 11°, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 zijn de verkeersbelasting op autovoertuigen en de belasting op de inverkeerstelling gewestelijke belastingen.

Krachtens artikel 4, § 3, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 zijn de gewesten sedert 1 januari 2002 bevoegd om de aanslagvoet, de heffingsgrondslag en de vrijstellingen van die twee belastingen te wijzigen. De gewestelijke bevoegdheid omvat echter niet het vaststellen van de belastbare materie, wat een federale bevoegdheid is gebleven (3).

Ten aanzien van die regels rijst bijgevolg de vraag of de gewesten, wanneer ze artikel 4 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen wijzigen zodat daarin voor lichte vrachtauto's een definitie wordt opgenomen die afwijkt van het beginsel dat thans vastgelegd is in de artikelen 3 en 4 van het genoemde Wetboek, luidens welke de verkeersbelasting op autovoertuigen geldt voor de «motorvoertuigen zoals zij zijn omschreven in de reglementering nopens de inschrijving van motorvoertuigen», een bevoegdheid met betrekking tot het vaststellen van de aanslagvoet, de heffingsgrondslag of de vrijstellingen van de betrokken belasting uitoefenen, in welk geval de gewesten die wijziging mogen aanbrengen, dan wel of de ingevoerde wijziging veeleer te maken heeft met het begrip belastbare materie, in welk geval die wijziging alleen door de federale wetgever kan worden aangebracht, die bij bijzondere meerderheid moet

(3) Volgens de verenigde kamers van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, "(...) kunnen de bepalingen van de bijzondere financieringswet aldus geïnterpreteerd worden dat de gewesten inzake de gewestelijke belastingen een algemene bevoegdheid bezitten onder voorbehoud van bevoegdheidsbeperkingen ten gunste van de Federale Staat inzake het bepalen van de belastbare materie en inzake het vaststellen, zolang hij zorgt voor de dienst van de belastingen in kwestie, van de procedureregels die daarop betrekking hebben." (advies 36.439/VR, uitgebracht op 12 februari 2004, over een voorontwerp dat ontstaan heeft gegeven aan de ordonnantie van 13 mei 2004 houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met betrekking tot de instelling van het systeem van de eenmalige bevrijdende aangifte, voetnoot 18, Gedr. St., Parlement van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, zitting 2003-2004, Doc A-547/1, blz. 5-15).

handelen [4]; dezelfde vraag rijst voor de belasting op de inverkeerstelling, voorzover de gewesten er zich bij het samenwerkingsakkoord van 24 juni 2005 toe verbinden artikel 94, 1°, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen zo te wijzigen dat de nieuwe definitie van lichte vrachtauto van toepassing is op die belasting.

2. Het Arbitragehof stelt het volgende [5]:

«(...) De belastbare materie is het element dat aanleiding geeft tot de belasting, de situatie die of het feit dat leidt tot het verschuldigd zijn van de belasting. De belastbare materie onderscheidt zich van de belastbare grondslag, die het bedrag is waarop de belasting wordt berekend».

Die rechtspraak sluit aan bij de analyse gemaakt door de afdeling Wetgeving van de Raad van State met betrekking tot de strekking van de begrippen "heffingsgrondslag" en "belastbare materie" in verband met de bijzondere wet van 16 januari 1989. In haar advies uitgebracht over het voorontwerp van bijzondere wet dat de bijzondere wet van 16 januari 1989 is geworden, heeft de afdeling Wetgeving van de Raad van State immers het volgende geoordeeld:

«De begrippen «heffingsgrondslag» en «belastbare materie» moeten nader worden omschreven: de belastbare materie is datgene dat de belasting doet ontstaan, wat aanleiding geeft tot een heffing (het feit dat gespeeld of gewed wordt of dat water gewonnen wordt bijvoorbeeld), de heffingsgrondslag is de basis waarop de belasting wordt berekend (het bedrag van de weddenschap, de hoeveelheid gewonnen water).» [6]

---

(4) Zie, wat betreft de onmogelijkheid om bij een gewone wet de belastbare materie te wijzigen van een gewestelijke belasting genoemd in artikel 3 van de bijzondere wet van 16 januari 1989, het advies dat op 16 september 1992 is uitgebracht door de algemene vergadering van de afdeling Wetgeving van de Raad van State over een voorstel van bijzondere wet tot wijziging van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, en de verwijzingen naar verschillende parlementaire voorbereidingen betreffende institutionele hervormingen (Gedr. St., Kamer, buitengewone zitting 1991-1992, nr. 604/2); zie, voor een recent voorbeeld van dat beginsel, advies 37.754/1, op 28 oktober 2004 uitgebracht door de afdeling Wetgeving van de Raad van State, over een voorontwerp van decreet "houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2005": "Aangezien het wijzigen van de belastbare materie erop zou neerkomen dat de aard van de betrokken gewestelijke belasting zou worden gewijzigd - en bijgevolg de omvang van de gewestelijke fiscale bevoegdheid -, kan die bevoegdheid conform artikel 177, eerste lid, van de Grondwet enkel door de bijzondere wetgever worden uitgeoefend".

(5) Arbitragehof, 21 januari 1998, nr. 4/98, overweging B.7.1.

(6) Zie Gedr. St., Kamer, gewone zitting 1988-1989, nr. 635/1, blz. 60.

De rechtsleer sluit zich doorgaans aan bij de aldus totstandgekomen definitie van het begrip belastbare materie, namelijk dat onder belastbare materie het feit moet worden verstaan dat de belasting doet ontstaan [7]; wanneer bepaalde auteurs ervoor pleiten een onderscheid te maken tussen het begrip belastbare materie en het feit dat een belasting doet ontstaan, leidt dat onderscheid er niet toe dat, wat de bevoegdheidsverdeling betreft, de federale overheid niet bevoegd zou zijn om te bepalen welk feit een gewestelijke belasting doet ontstaan; het onderscheid dat dan wordt voorgesteld strekt ertoe het begrip belastbare materie breder te zien dan alleen de gegevens die verband houden met de strikte afbakening van het feit dat een belasting doet ontstaan, en uit te breiden tot alle gegevens die ertoe bijdragen om op de een of andere manier rechtstreeks of onrechtstreeks het toepassingsgebied van het belastingprincipe af te bakenen, dat wil zeggen de juiste aard van de voorgenomen belastingheffing [8].

Onderzoek van de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 13 juli 2001 levert overigens tegenstrijdige indrukken op aangaande de bedoeling die bij die wet zou hebben voorgezeten om het begrip belastbare materie van een gewestelijke belasting in de zin van de financieringswet nauwkeurig te definiëren: terwijl uit sommige passages van die voorbereiding blijkt dat de wetgever in 2001 of voordien geen definitie van belastbare materie heeft willen geven, en die taak heeft willen overlaten aan de fiscale jurisprudentie, zonder evenwel enigszins te willen voorbijgaan aan de betekenis van dat begrip die tot dan toe de overhand had gehad [9], is er toch een bijlage uitgewerkt [10] met onder meer een nauwkeurige definitie van het concept dat aan de belastbare materie ten grondslag ligt en de specifieke toepassing daarvan op elk van de gewestelijke belastingen genoemd in artikel 3 van de financieringswet [11].

---

(7) Zie onder meer A. Alen en B. Seutin, "De fiscale bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten", T.B.P., 1989, blz. 270-287, inz. blz. 283-284 en noot 18.

(8) Zie M. Bourgeois, "Les prérogatives normatives des régions à l'égard des impôts "régionaux" (articles 3 et 4 de la loi de financement): le régime légal et la jurisprudence de la Cour d'arbitrage", JDF, 2000, blz. 5-49 en 60-85, inz. blz. 24-31; M. De Jonckheere, "Een Vlaamse fiscaliteit binnen de economische en monetaire unie: onderzoek naar de wijze waarop de gewesten hun huidige fiscale bevoegdheid hebben uitgeoefend", Een Vlaamse fiscaliteit binnen een economische en monetaire unie, Antwerpen, Intersentia Rechtswetenschappen, 1998, blz. 329-352, inz. blz. 335-337.

(9) Zie Gedr. St., Kamer, 2000-2001, Doc 50-1183/007, blz. 92 en 96; zie ook, wat dat betreft, Arbitragehof, 17 maart 2004, arrest nr. 45/2004, overweging B.4.1.

(10) Zie Gedr. St., Kamer, 2000-2001, Doc 50-1183/007, blz. 157-162.

(11) Wat ook de bedoeling is geweest van de stellers van de bijzondere wet in verband met de reële status van die bijlage, ze heeft een zeker belang: zo bijvoorbeeld verwijst het Arbitragehof, wanneer het erop aankomt te definiëren wat verstaan moet worden onder het begrip "dienst van de belasting" in de zin van artikel 5, § 3, van de bijzondere wet van 16 januari 1989, naar de definitie in die bijlage (zie Arbitragehof, 20 april 2005, arrest nr. 72/2005, overweging B.6., laatste lid).

.../...

In die bijlage staat het volgende:

«(…) het begrip belastbare materie dient om de grondslag van de belasting aan te duiden, dat wil zeggen het feit of de situatie waarover belasting wordt geheven. De belastbare materie is datgene wat de belasting doet ontstaan, wat aanleiding geeft tot een heffing. De heffingsgrondslag is dan «het bedrag waarop de belasting wordt berekend.»; wat de verkeersbelasting betreft, wordt de belastbare materie gedefinieerd als volgt: «het feit van de inschrijving en/of het gebruik van stoom- of motorvoertuigen dienende hetzij tot het vervoer van personen, hetzij tot het vervoer van goederen of van om het even welke voorwerpen over de wegen» en de heffingsgrondslag als «de kracht van de motor, van de cilinderinhoud of van het gewicht van het voertuig», terwijl wat de belasting op de inverkeerstelling betreft, de belastbare materie gedefinieerd wordt als «het feit de volgende voertuigen of vaartuigen op de openbare weg in het verkeer te stellen of te gebruiken: - personenauto's, auto's voor dubbel gebruik, minibussen en motorfietsen voorzover deze voertuigen voorzien zijn of moeten zijn van een nummerplaat (andere dan proefritten of handelaarsplaat); - luchtvaartuigen wanneer ze ingeschreven zijn of moeten zijn; - jachten en pleziervaartuigen langer dan 7,5 meter (wanneer voor deze een vlaggebrief is of moet zijn afgeleverd)» en de heffingsgrondslag als «het vermogen van de motor uitgedrukt hetzij in fiscale paardekracht, hetzij in kilowatt».

3. Of de wijzigingen in de twee betrokken belastingen waartoe de gewesten zich hebben verbonden, aanvaardbaar zijn, moet worden uitgemaakt tegen de achtergrond van al die regels aangaande de bevoegdheidsverdeling in fiscale zaken.

III. <u>De wijzigingen die inzake verkeersbelasting in het samenwerkingsakkoord van 24 juni 2005 in uitzicht worden gesteld, uit het oogpunt van de regels voor de verdeling van bevoegdheden voor belastingzaken</u>

Onder meer gezien de redactie van de artikelen 3, 4 en 6 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, wordt de belastbare materie van de verkeersbelasting gevormd door het feit stoom- of motorvoertuigen dienende hetzij tot het vervoer van personen, hetzij tot het vervoer van goederen of van onverschillig welke voorwerpen over de weg voor eigen gebruik aan te wenden of deze voertuigen te exploiteren, waarbij de stoom- of motorvoertuigen waarop de belasting wordt geheven, meer bepaald die zijn welke omschreven zijn in de regelgeving nopens de inschrijving van motorvoertuigen, de stoom- of motorvaartuigen en -boten en, in het algemeen, alle stoom- of motorvervoermiddelen tot voortbeweging, alsmede hun aanhangwagens en opleggers.

Artikel 4 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen slaat aldus inzonderheid op personenauto's, auto's voor dubbel gebruik, minibussen en lichte vrachtauto's.

Met het samenwerkingsakkoord wordt niet de belastbare materie gewijzigd. Een motorvoertuig dat niet meer onder de nieuw omschreven categorie «lichte vrachtauto» kan vallen uit fiscaal oogpunt, zal een motorvoertuig blijven, dat ingeschreven moet worden overeenkomstig de regelgeving nopens de inschrijving van voertuigen, zodat de werkingssfeer van de verkeersbelasting altijd alle

motorvoertuigen zal omvatten zoals ze gedefinieerd zijn in de regelgeving nopens de inschrijving, zoals vereist in artikel 4, § 1.

Wat de verkeersbelasting betreft, strekt de wijziging die aangebracht wordt in artikel 4 er enkel toe voor lichte vrachtauto's die beantwoorden aan zekere criteria hetzelfde tarief te laten gelden als voor personenauto's, auto's voor dubbel gebruik en minibussen. Aldus wijzigt het samenwerkingsakkoord niet de belastbare materie, maar de aanslagvoeten die van toepassing zijn [(12)].

In plaats van artikel 4 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen te wijzigen, was het wellicht beter geweest artikel 9 van het genoemde Wetboek te wijzigen, dat een onderdeel vormt van een hoofdstuk betreffende het "bedrag van de belasting of belastingvoet", door daarin op te nemen dat tarief A ook geldt voor lichte vrachtauto's omschreven zoals in het samenwerkingsakkoord, en door uit tarief B de lichte vrachtauto's te lichten die nieuw ondergebracht zouden worden bij tarief A. Maar, zoals reeds gezegd heeft de wijziging die in artikel 4 wordt aangebracht, geen andere strekking.

IV. De wijzigingen die inzake belasting op de inverkeerstelling in het samenwerkingsakkoord van 24 juni 2005 in uitzicht worden gesteld, uit het oogpunt van de regels voor de verdeling van bevoegdheden voor belastingzaken

Artikel 94, eerste lid, 1°, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen bepaalt het volgende:

«Er wordt ten bate van de Staat een met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belasting geheven op:

1° de personenauto's, auto's voor dubbel gebruik, minibussen en motorfietsen, zoals deze voertuigen omschreven zijn in de reglementering van de inschrijving van de motorvoertuigen en de aanhangwagens en voor zover deze voertuigen voorzien zijn of moeten zijn van een andere nummerplaat dan een in het kader van de bedoelde regeling uitgereikte «proefritten-», «handelaars-» of tijdelijke plaat andere dan een internationale kentekenplaat.»

Uit deze bepaling volgt dat, in tegenstelling tot de hierboven genoemde artikelen met betrekking tot de verkeersbelasting, de belasting op de inverkeerstelling niet geheven wordt op alle motorvoertuigen, maar alleen op enkele daarvan, die afzonderlijk worden beschouwd.

---

(12) Luidens de nota aan de Waalse Regering voor de vergadering waarop de Minister bevoegd voor financiën belast is met de ondertekening van het samenwerkingsakkoord, dat het akkoord van 24 juni 2005 zal worden, gaat het om een gewestelijke bevoegdheid aangezien het doel dat het Gewest nastreeft bestaat in een "qualification des véhicules en vue de la tarification et/ou exonération".

De gewesten, die zich ertoe verbinden artikel 94, eerste lid, 1°, van het genoemde Wetboek te wijzigen, met de bedoeling de definitie van «lichte vrachtauto», die bij het samenwerkingsakkoord van 24 juni 2005 zou worden ingevoegd inzake verkeersbelasting, van toepassing te maken op de belasting op de inverkeerstelling, treden zodoende onmiskenbaar op het terrein van de belastbare materie van de belasting op de inverkeerstelling, aangezien de werkingssfeer van die belasting op de inverkeerstelling, als gevolg van de geplande wijziging, uitgebreid wordt tot de «lichte vrachtauto's» zoals gedefinieerd in het akkoord, terwijl deze geen personenauto's, auto's voor dubbel gebruik, minibussen of motorfietsen zijn in de zin van de regelgeving nopens de inschrijving van motorvoertuigen en aanhangwagens.

Zoals uiteengezet in punt II zijn de gewesten niet bevoegd om zulk een wijziging aan te brengen, die verband houdt met het bepalen van de belastbare materie van de belasting op de inverkeerstelling.

V. Conclusie

Het besluit is dan ook dat artikel 3 van het akkoord moet vervallen, omdat de gewesten niet bevoegd zijn om de werkingssfeer van de belasting op de inverkeerstelling uit te breiden tot voertuigen die niet genoemd worden in artikel 94 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen.

In het ontworpen artikel 4, § 3, moeten bijgevolg de woorden «in de zin van dit wetboek» vervangen worden door de woorden «wat de verkeersbelasting betreft».

Rechtsgrond

De strekking van het tweede lid van artikel 1 van het samenwerkingsakkoord van 24 juni 2005 is niet duidelijk: indien het enkel de bedoeling is van deze bepaling de werkingssfeer van het akkoord te omschrijven en dus te bevestigen wat reeds bepaald is in artikel 4, § 3, van de bijzondere wet van 16 januari 1989, is ze overbodig; indien ze daarentegen wil aangeven dat de wijziging van de definitie van het begrip «lichte vrachtauto» alleen geldt voor de belastingplichtigen die in dat lid worden aangewezen, dient ten aanzien van de regel inzake gelijkheid voor de wet en het verbod fiscale voorrechten in te voeren, uitgelegd te worden waarom, wanneer de belastingplichtige geen vennootschap, noch een autonoom overheidsbedrijf, noch een vereniging zonder winstoogmerk met leasingactiviteiten is, hij belast kan blijven worden op basis van de thans geldende regelgeving."

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	eerste voorzitter,
	R. STEVENS, J. BOVIN,	staatsraden,
	H. COUSY,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. K. BAMS, auditeur.

DE GRIFFIER, DE EERSTE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES W. DEROOVER